

Skipperens Erindringsværksted

Skipperens Erindringsværksted
Gundorflund 32
9000 Aalborg

Bladudvalg: Morten Hansen
Inger Tvorup
Birgit Baltser

Bestyrelse:

Formand: Ole Andersen
Næstformand: Villy Borregaard
Kasserer: Ib Vartoft
Sekretær Inger Tvorup
Faglig konsulent: Kjeld Djernø

Suppleant: Inge Kolind
Suppleant: Kirsten Poulsen

Alm.medlemsmøder: Fredage i ulige uger fra kl. 10 til 12
i Altanstuen i Aktivitetscentret,
Gundorfslund 32. 9000 Aalborg.

Kontakt-adresse: Ole Andersen tlf. 21377749
vinavler@gmail.com

CVR nr : 43033727

Her er et kort indlæg fra vores medlem fra Haderslev/Aalborg.

Mit navn er Ole Mark Henriksen og jeg er født i 1939 på sygehuset i Aalborg. Min mor og far boede på Sønder Alle' i Kærby, men flyttede først i 40-erne til Tycho Brahesvej i nr. 23.

Jeg kan huske som dreng, at vejen var til dels brolagt og var højest på midten, og rendestenen var brosten.

Min far købte nr. 24, og jeg fik værelse i kælderens. Den ene lejlighed var udlejet, og på loftet boede vores unge pige + en logerende. Der var das i gården. Vi havde have med græs og frugttræer langs med huset, og køkkenhave bag huset.

Vi havde også kolonihave, der hvor Sønderbroskolen ligger i dag, så turen gik ad Ny Kærvej og ad Kjærs Mølle stien.

Jeg var i børnehaven hos Frk. Loft på Budolfi Plads og sad på sædet foran på min fars cykel, når han skulle på arbejde. Ved krydset ved det gamle Kilden stod tyskerne og kontrollerede folk, og jeg viste også mit kort, som jeg havde i en snor om halsen. Jeg spurgte min far om det var dem, der var dumme. Heldigvis forstod de ikke hvad jeg sagde, men de klappede mig hovedet på mine lyse krøller.

Jeg gik på Hobrovejens skole og havde Lyngsholm til klasselærer og Schrøder og Flyger samt skoleinspektøren og Busch Knudsen. Sidstnævnte trak mig i øreflippen, så den til sidst revnede. Min far, som var en meget rolig mand, tog hen på skolen og sagde til Knudsen, at hvis han gjorde det igen, så ville min far rykke ham i ørene. Så holdt det op.

Jeg fik af spanskrøret to gange. En gang af inspektøren og en gang af Flyger. Jeg havde to kusiner boende på Parkvej, som jeg tit legede med, Sonja og Birgit Friis Christensen. Også en god kammerat Jørn Sørensen boede på Parkvej. Min bedste kammerat var Freddy Vestergård Jacobsen, som boede i nr. 29. Min far døbte ham Freddy Von Hulken fryd.

Da jeg ikke skulle i mellemskole, men frimellem kom Lyngsholm hjem til mine forældre og sagde, at han syntes jeg skulle på privatskole, da jeg var dygtig nok, men var doven.

Så jeg kom på Brøndsted Skolen og fik min mellemskoleeksamen.

Historien om Hjulmagervej 58 i Aalborg

Erindringsværkstedet var d. 19/8 på besøg hos Råt & Godt, og vi fik en spændende rundvisning af udviklingskonsulent Theresa Hansen. Iflg. uddrag fra hjemmesiden er Råt & Godt i dag : -"en socialansvarlig og bæredygtig virksomhed, hvis primære formål er at hjælpe unge med udfordringer ud over ledighed i beskæftigelse. På Råt & Godt produceres bæredygtige møbler og interiør af genbrugsmaterialer. Alt produceres i et samarbejde mellem uddannede håndværkere og unge fra kanten af arbejdsmarkedet, som hjælpes i beskæftigelse. Råt & Godt – fordi mennesker og materialer fortjener en chance til". Der arbejdes med alt fra træ, metal, stof og læder, og også flamingo komprimeres og gøres klar til genanvendelse. Værkstedet og butikken ligger i den gamle togremise for enden af Hjulmagervej. Bygningerne rummer en lang industrihistorie, bl.a. som Aalborg Privatbaners værksted.

Vi har fået tilladelse til på de følgende sider at viderebringe erindringer, skrevet af Allan Knakkegaard Villumsen i 2004.

Han begyndte i 1952 som arbejdsdreng på værkstedet og blev udlært som smed og maskinarbejder i 1957.

(Efterfølgende er det blevet oplyst, at bygningerne nu er solgt og om nogle år formentlig vil fjernet og erstattet af nyt boligbyggeri.)

Læretiden på Aalborg privatbaners værksted

Erindringer – fortalt af Allen Knakkegaard Villumsen.

Læretiden forløb glidende, det var jo en proces der var sat i gang, og som skulle afsluttes med en svendep prøve, hvor jeg opnåede: Vel udført, det var sjældent. Jeg havde en sportskammerat som dumpede til svendep prøven som tømrer, han fik forlænget sin læretid.

Tiden som arbejdsdreng, i 9 måneder og 14 år gammel, bestod bl.a. af rengøring i snedkerværkstedet, varme vand ved hjælp af damp og komme det i vaskefadene, så man kunne blive vasket, gøre vaskefade samt messinghanerne rene, køre post pr. cykel imellem maskinværkstedet og hovedkontoret, i alt slags vejr, køre ud til 2-3 lokomotivførere og høre om de kunne møde på arbejdet når en af deres kollegaer var blevet syg, det var en kunst, somme tider ville de have en til at lyve, med at de ikke var hjemme. Lokomotivmester Norvin var en bestemt person.

I værktøjsudleveringen / magasinet lærte man værktøjet at kende og hvad det hed. Når de lånte værktøj skulle de aflevere et rundt messingskilt med deres arbejdsnummer på, som de så fik retur når de afleverede værktøjet. Her gjalt orden – system og ærlighed. Se nu havde mester haft 9 måneder til at bedømme os i så det var jo spændende om man kunne fortsætte som lærling, jeg mener vi alle klarede det. Vi var 18 lærlinge da jeg startede og 12 da jeg rejste, der var også nedskæringer dengang.

Man sagde De til svendene. Den/de yngste lærlinge skulle ikke gå hen og bland sig med de ældre lærlinge, så fik man et par på hovedet, man skulle ikke komme og lytte, der var hakkeorden dengang.

Man havde respekt for svendene, selvfølgelig var der enkelte svende man ikke hat for, men så var det nok deres egen skyld.

Øgenavne/kaldenavne havde de også f.eks. som Goddag Madsen – Grant-høvler – Svejse Pedersen som også var tillidsmand.

Af lærerkammerater var der Keld Skinnerup, som boede ude i gl. Hasseris, hans far var smed på Norden, han kom sammen med Aase som var smørrebrødsjomfru, Keld købte en byggegrund lige før han blev udlært. Poul Møller boede på Borgmestervænget, hans far var værkfører hos Knud Engsig i bispensgade i et stort kontorhus, han kom sammen med Gerda. Kaj og jeg kom ikke sammen med nogen på det tidspunkt.

Dengang var det ikke ualmindeligt at man blev gift ved 20 – 21 års alderen, enten før eller efter man havde været soldat, det afhang noget af hvornår det første barn kom, var man under 18 år skulle der søges kongebrev for at blive gift. Nu om dage vil man nok sige at det var meget tidligt, men husk på det var i slutningen af 50'erne, Danmark var endnu et landbrugsland, der var mange ufaglærte, arbejdsløsheden var mere almindelig, men gudskelov ikke som i 30'erne hvor der ikke var penge til mad og bolig, og de havde mange børn.

Vi havde lige overstået 2. verdenskrig, hvor man var lukket inde i sig selv, det var en mørk tid; hvad vil fremtiden byde på ? der var rationering af varer.

Det vil stort set sige, at for os unge gjaldt det om at få en almindelig uddannelse, så vi kunne klare os selv, at få egen bolig med sin egen nøgle, ja det var jo et stort ønske, dengang skulle man bo 2 år i byen for at være boligberettiget.

Og hvad kunne være et større ønske end at få et barn, det gav lyset til at leve videre, et hjem blev som en fuglerede-varme-tryghed og mad på bordet, manden værnede herom, og lilleemor passede guldklumpen. Nu skal man jo ikke tro at det var sådan alle steder, den gang fik man ugelønnen udbetalt i kontanter, og det var ikke alle der gik lige hjem, først skulle man betale for det man havde købt i ugens løb, tobak-øl-vand-chokolade og slik m.v., i marketenderiet, og så skulle der betales fagforening.

(fortsættes på side 12)

Program for foråret 2023

Skipperens Erindringsværksted starter medlemsmøderne
Fredag den 20/1-2023.

På aktivitetscentret kan der købes kaffe og the m.m.,
som indtages i kantinen fra kl. 9.30-10.00, hvorefter det
ordinære medlemsmøde afholdes i Altanstuen fra kl. 10-12.

***Ture "ud af huset" udgår altid fra Gundorfslund,
med mindre andet er aftalt. Og HUSK TILMELDING.***

- 20/01: Opstart / alm. Medlemsmøde.
- 03/02 : Causeri v. Henning G. Jensen
- 17/02 : Besøg i Ansgars Kirken
og det nye menighedshus.
- 03/03 : Alm. Medlemsmøde.
- 07/03 : Generalforsamling, se indkaldelse Side 10
- 17/03 : Alm. medlemsmøde
- 31/03 : Oplæg om "Øen" v. lokalhistorisk forfatter
Arne Lybech.
- 14/04 : Alm. medlemsmøde.
- 28/04 : Alm. medlemsmøde.
- 12/05 : Besøg i Karolinelund og på Stjernepladsen.
- 26/05 : Afslutning før sommerferien.

Herefter holdes der ferie med opstart igen d.18 /8-2023.

**Har du lyst til at høre mere / være med, så mød op til vore
møder fredag i ulige uger.**

Årskontingent kr. 75,00 pr. kalenderår. Betales i januar.
konto: 9280 – 23 51 20 58 25.

Set og Sket i 2022:

Den 30. oktober besøgte vi lokalarkivet i Sønderholm, hvor vi blev modtaget af 4 medlemmer af arkivets bestyrelse.

Karen Hansen fortalte om arkivet og deres arbejde med indsamling og registrering af materiale, og så gik snakken livligt over kaffen.

Karen Hansen har arbejdet på Kærby Plejehjem, hvor man i en del år lavede en husavis. Hun vil prøve at finde den og sende den til os. *(se side 11)*

Set og Sket i 2022:

Skipperens Erindringsværksted

Indkaldelse til Generalforsamling

Tirsdag d. 07. marts 2023 kl. 19:00 - ca. 21:30.

Mødested: *University College Nordjylland, Hobrovej 85, Aalborg.*
[Lokale 1.1.10](#)

Dagsorden:

1. Valg af dirigent
2. Årsberetning
3. Årsregnskab for 2022
4. Indkomne forslag
5. Budget for 2022
(herunder fastsættelse af kontingent)
6. Valg af 3 bestyrelsesmedlemmer.
(På valg er Villy, Ib og Inger)
7. Valg af 2 suppleanter til bestyrelsen.
8. Valg af 2 revisorer.
9. Eventuelt.

Der vil blive serveret øl og sodavand til mødet.

Efter generalforsamlingen vil der blive holdt et lokalhistorisk lysbilledforedrag.

Årskontingent kr. 75,00 betales i januar.
Helst til kontonr. 9280 23 51 20 58 25
(husk dit navn i feltet "besked til modtager").

Kærby Hvilehjem

Mel.: Pigerne fra Småland.....

Engang var Kærby Hvilehjem et lille bitte sted,
med have og garage og med vejen tæt derved.
Når turen gik forbi det, hørtes det da gang på gang
en flok af dets beboere, de nynnede på en sang:

Vi er dem fra Kærby Hvilehjem - det bedste sted på jord,
og vi synger tit og ofte - stemmer i med blandet kor.
Ja, vi er dem fra Hvilehjemmet - her kan alle være med.
Ingen HYGGE findes bedre, end på dette lille sted.

Med tiden blev det større - gik den stolte vej mod vest,
en vinkel med et hjørne skærmed' mod den kolde blæst.
Vi var nu dobbelt mange - alle fik et bo så flot,
og huset det blev kendt som "BYENS`SMØRHUL" kort og godt.

Vi er dem fra Kærby Hvilehjem.....

Man lavede et CENTER, hvor man kunne aktiver',
så brugerne i Kærby altid kunne komme her.
Og det bli'r brugt til penselstrøg, til banko og til fest,
og alle dem der kommer her, ved nok hvor der er bedst:

Det er her på Kærby Hvilehjem.....

På 1.sal blev stuerne så lavet til kontor,
med telefon og EDB og stol og skrivebord,
og der blev ansat mange, pladsen den er blevet trang,
men alle her i huset synger med på denne sang:

Vi er dem fra Kærby Hvilehjem.....

Og så blev Kærby Hvilehjem igen det gamle sted,
hvor glade stemmer lyder, når man kommer tæt derved.
Og der vil altid være kaffe til en enkelt kop,
når VENNER OG BEKENDTE her på hjemmet kikker op.

Vi er dem fra Kærby Hvilehjem - det bedste sted på jord,
Og vi synger tit og ofte - stemmer i med blandet kor.
Ja, vi er dem fra Hvilehjemmet - her kan alle være med.
Ingen HYGGE findes bedre, end på dette lille sted.

April 1997.

(fortsat fra side 6)

Maskinchefen som var den øverste i maskinværkstedet, var den unge civilingeniør William Bay som var københavner, han kom dagligt igennem værkstedet i plusfours og havde sin blå kittel på, han vidste alt om lokomotiver, han deltog senere som dommer vist nok i tv serien om lokomotiver. Han fik også udgivet en bog på engelsk herom, og så spillede han cello. Han havde ingen bil, han boede ude i Vejgården i en villa overfor plejehjemmet. Jeg kom derud på cykel med træspåner og træaffald, som blev brugt når de skulle vaske tøj. Hans hustru hed Ruth så vidt jeg kan huske, det var en flink dame. De havde 2 piger.

William Bay var den unge med krudt i, når han somme tider mødte vores værkfører Timmermann, som også var skuemester i byen, kunne bølgerne godt gå højt.

Værkmester Timmermann var af den gamle årgang og han kunne sit håndværk, derfor var han blevet værkmester, man så dengang ikke på om det var en ledertype og på de menneskelige egenskaber, men han skulle have myndighed og skabe respekt.

Timmermann var ok, han var en høj slank mand, hvor imod hans kone var en lille dame. De havde en datter, og boede ude i Kærbyen i en stor firkantet villa, de havde en Singer bil.

Ja mester Rosenmeyer stod mest for rutebilerne oppe i den nye remise, han kom senere ned og afløste Timmermann som gik på pension. Rosenmeyer var udlært mekaniker og blev så udnævnt til mester, han var ung og lidt mere moderne, men den respekt og ærbødighed vi havde overfor Timmermann, nåede Rosenmeyer aldrig.

Rosenmeyer var gift og havde en datter som var jævnaldrende med os, men far skulle nok passe på sin datter, sådanne smedelærlinge kunne være nogle værre nogen, mente mester, de boede i en ville lige overfor maskinafdelingen. Så var der konstruktør Petersen, som vi kaldte Bettefanden, jeg må sige han levede op til sit navn, han var Timmermanns stedfortræder, han var lunefuld.

De 3 kontordamer på første sal så vi ikke meget til.

Så var der Gertsen som var kontormand, han opholdt sig på værkførerkontoret, han havde alt skrivearbejdet. Dengang var en kontormand en fin mand med flip og slips, han var funktionær, han kunne stave rigtigt og skrive på skrivemaskine, så man viste ham en hvis respekt.

De ældste håndværkere i maskinafdelingen var ansat som: "tjenestemand" håndværker med pension. De kunne godt strejke. Det var dem der var ryggraden i det daglige, men det var også dem der kunne deres håndværk, ingen tvivl om det, de var dygtige, og man så op til dem.

Den ugentlige arbejdstid var 48 timer, vi arbejdede også om lørdagen. Vi havde lang middag ca. 1 1/2 time, hvor vi kunne cykle hjem om middagen og få varm mad og en lille lur på ca. 10 minutter på køkkengulvet.

Om sommeren kørte vi ud til Richard Svendsens trikotagefabrikker, som operasanger Otte Svendsen havde arvet efter sin far, vi skulle lige forbi fabrikspigerne som nød solen, og have det daglige smil.

Om vinteren blev jeg ude på banen og spiste min medbragte mad i folkerummet, bagefter tog vi os en lur eller spillede kort.

Den medbragte mad kunne godt være en stor madpakke, for mit vedkommende gav jeg Kaj Venneberg 2 halve dagligt i over et år, han skulle selv klare sine udgifter og boede på et kvistværelse i Niels Ebbesensgade, så pengene var små, hans forældre boede i Godthåb lige uden for Svenstrup.

Det var ham der rejste sig op til mit svendegilde og takkede mor for de 2 halve han fik dagligt, det kom godt nok bag på fru Wenneberg, hun var ikke klar over at Kaj fik dem af mig, men mor undte ham det.

Som arbejdsdreng begyndte jeg med 48 kr. pr. uge, og da jeg kom i lære faldt lønnen til 31 kr. pr. uge, som blev brugt således: 1/3 for at bo hjemme, 1/3 til tøj og sko m.v., 1/3 til lommepenge til mig selv.

Strejke for en 2 øre, var i min læretid, jeg vil tro det var i ca. 1954 – 55.

Løn i Læretiden. 1. april 1953 = 0,24 kr. pr. time + dyrtids tillæg
1. dec. 1953 = 0,29 kr.
1. dec. 1954 = 0,34 kr.
1. dec. 1955 = 0,40 kr.
1. dec. 1956 = 0,50 kr.
2.

Den 31. november 1957 blev jeg udlært, som Smed & Maskinarbejder.

Arbejdstiden: 1920 = 48 timer pr. uge
1959 = 45 timer
1966 = 44 timer

VIN & VIN
Aalborg

Vestre Allé 2 - 9000 Aalborg
Tlf. 70 20 83 02

BØRSEN.
GAZELLE 2019

Skipper Samrådet –
Dit lokale talerør.

Skipper Samrådet, der repræsenterer et område med ca. 13.000 indbyggere, ser som sin vigtigste opgave at gøre kvarteret omkring Skipperen til et attraktivt bosætningsområde for både unge og ældre, ligesom det er samrådets ønske at samle hele områdets identitet omkring Skipperen.

Du kan læse mere om Skipper Samrådet på www.skippersamraadet.dk